ఇక ఆదుకునే ఆత్మీయులెవ్వరు?
పిల్లలా? వాళ్ల ప్రయారిటీలు వేరు!
సోషల్(ఇన్) సెక్యూరిటీతో బ్రతుకుతామా?
చివరికి కేరాఫ్ నర్సింగ్ హోమా?

పూర్వార్థపు వెన్నెల వెలుగులు పోగా
అగమ్య గోచరపు అమవస రాగా –
ఏమనుకొని ఏం లాభం ఇప్పుడు?
చేసినదే అనుభవిస్తున్నప్పుడు!

ఈ స్వయంకృతమగు త్రిశంకు స్వర్గం
పరుగెత్తి పాలు త్రాగిన ఫలితం!
ముమ్మాటికి ఇది రెంటికి చెడ్డ రేవడి;
ముప్పైవేల ప్రవాసాంధ్రుల ట్రేజడీ!

అందమైనదే అమెరికా హర్మ్యం –
కాని అయోమయం జీవన గమ్యం –
"అన్ని ఉన్నా" తీరని ఆందోళన!
అంతులేనిదీ మస్తిష్క విదళన!!

Second Prize winner in the 1996 Telugu Poetry Competition conducted by Vanguri Foundation of America, Inc.

అర్చన

రాజ్యలక్ష్మి పెనుమాక

ఆకలి అన్నవానికి అన్నం పెడితే, అదే దైవానికి నైవేద్యం
దాహం అన్నవానికి నీళ్ళు ఇస్తే, అదే దైవానికి అభిషేకం
నగ్నశరీరం కప్పేదానికి ఒకబట్ట ఇస్తే, దైవానికి పట్టు పీతాంబరం
భీతిని పేగొట్టే ధైర్యమైన ఒక చిన్నమాట చెప్తే, అదే దైవానికి మంత్రార్చన.

అపురూపమైన అందంగా తీర్చి దిద్దిన ప్రకృతిని చూస్తే అదే భగవంతుని
అతిత, అనురాగ ప్రత్యక్ష సాక్షాత్కారాలు
వెలుగులు చిమ్మి జీవం పోసి, పోషించే సూర్యదేవుడే కళ్లకు కనిపించే
దైవరూపం
చల్లని వెన్నెల కిరణాలు, అలవోకగా అందంగా చిమ్మే పూర్ణచంద్రుడే దైవ
ప్రేమకాంతులు
పూసే పువ్వులలో, గాలికి అల్లల్లాడే ఆకులలో, కడలి తరంగాలలో
హిమాలయ పర్వత రేణువులలో, పచ్చని పొలాల పైరులలో
కనుపించే ఆనంద భావాలే దైవానికి మంత్రపుష్పాలు
అక్కడిక్కడికి పరుగెత్తకండి, అటూ ఇటూ వెర్రివాళ్ళలా వెతక్కండి
మీహృదయ సింహాసనంలోనే అధిష్టించి ఉన్న ఆ దేవుణ్ణి తెలుసుకోండి
ఆనంద తరంగాల ఉయ్యాల లూగండి

Second Prize winner in the 1996 Telugu Short Story Competition conducted by Vanguri Foundation of America, Inc.

లక్షడాలర్లు

ప్రవంతి

రావు నా చిన్నప్పటి స్నేహితుడు. మా యిద్దరి మధ్య చెప్పుకోదగ్గ స్నేహం మిగలడానికి కారణము మాయిద్దరి ఇళ్ళు ప్రక్కప్రక్కనే ఉండడం, ఇద్దరం మా ఊర్లో ఉన్న ఎలిమెంటరీ స్కూలునుండి ఆంధ్రాయూనివర్శిటీలో ఎమ్.యస్.సి. వరకు కలిసి చదవడం కావచ్చు. తరువాత పి.హెచ్.డి. చేయడానికి రావు అమెరికా వెళ్ళాడు. నేను ఆంధ్రాయూనివర్శిటీలో నే ఉండిపోయాను. చాలా మంది 'రావు వెళ్ళాడుగా, నువ్వెందుకు అమెరికా వెళ్ళలేదని అడిగినపుడు ' ఏం సమాధానం చెప్పాలో తోచక నవ్వేసే వాడ్ని. 'అమెరికా తప్పక వెళ్ళాలి' అనిగాని 'అమెరికా వెళ్ళకూడదు, జననీ జన్మభూమి అనుకొని ఈ దేశంలో ఉండిపోవాలి' అనిగానీ నేనెప్పుడూ ప్రత్యేకంగా అనుకోలేదు. రావు కూడా 'అమెరికా వెళ్ళకపోతే నాజన్మ వ్యర్థం' అన్నంత గట్టికోరిక ఉన్నవాడు కాదు. అవకాశం వచ్చింది వెళ్ళాడు.

రావుని ఏడేళ్ళ తర్వాతగానీ చూడడం లేదు. ఈ మధ్యకాలంలో మామధ్య కొన్ని ఉత్తరాలు, నూతన శుభాకాంక్షలు నడిచాయి. ఈ ఏడేళ్ళలో నా పి.హెచ్.డి., పెళ్ళి కూడా అయిపోయి ఆంధ్రాయూనివర్శిటీలో లెక్చరర్‌గా చేరిపోయాను. రావుకూడా పి.హెచ్.డి. అయిపోయిందని, పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఇండియా వస్తున్నానని రాశాడు. రావు ఇంట్లో వాళ్ళు రావు వచ్చిన వెంటనే చూడడానికి సిద్ధంగా కొన్ని పెళ్ళి సంబంధాలు మాట్లాడారు. ఇక రావు రావడం అమ్మాయిల్ని చూసి ఎవరు నచ్చారో చెప్పడమే మిగిలింది. ఏడేళ్ళ తర్వాత వస్తున్న రావుకోసం వాళ్ళింట్లో వాళ్ళేకాదు ఊరంతా ఎదురు చూశారట. అందరికన్నా ముందు రావుని ఆహ్వానించే అదృష్టం నాకే దక్కింది నేను విశాఖపట్నంలో ఉండడం వలన. రావు వాళ్ళమ్మా నాన్నలిని తీసుకొని విమానాశ్రయానికి వెళ్ళాను. ఇన్నేళ్ళ తర్వాత రావుని చూసినందుకు ఆనందం, వేషంలో భాషలో వచ్చిన మార్పుకి ఆశ్చర్యం కలిగాయి. నన్ను చూసి రావు కూడా ఆనంద పడ్డాడు. ఇన్నేళ్ళ తర్వాత కూడా మా స్నేహం మరుగున పడలేదు. ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత భోజనం చేసి విశ్రాంతి తీసుకొని సాయంత్రం మా ఊరు వెళ్ళిపోయాడు రావు తన తల్లిదండ్రులతో కలిసి. ఆ కొద్ది సేపట్లో రావుతో ప్రత్యేకంగా మాట్లాడే నట్లనిపించలేదు నాలుగు కుశల ప్రశ్నలు తప్ప.

పది పదిహేను రోజుల్లో రావు పెళ్ళి నిశ్చయ మయిపోయింది. పెళ్ళి బట్టలు కొనడానికి వచ్చినప్పుడు రావు ఓ రెండురోజులు మా ఇంట్లో గడిపాడు. ఓ రోజు సాయంత్రం రావు, నేను కలిసి ఆంధ్రాయూనివర్శిటీ, మేము యింతకు ముందున్న హాస్టల్, తర్వాత బీచ్‌కి వెళ్ళాం. అమెరికా జీవితం గురించి, తను ఇండియా తిరిగి వచ్చే విషయం అడిగాను. అప్పుడు మొదలయింది ఈ లక్ష డాలర్ల కథ. అమెరికాలో తన విద్యార్థి జీవితం, క్రొత్త సంస్కృతిలో పూర్తిగా ఇమడలేక, భారతీయ సంస్కృతిని పూర్తిగా విడవలేక ఆ రెండు పద్ధతుల్ని ముడి వేయాలనే భారతీయుల ప్రయత్నాలూ చెపుతూ తనకి ఇండియా తప్పకుండా వచ్చేయాలనే ఉందనీ, కానీ కనీసం ఓ పదేళ్ళు పడుతుంది రావడానికని చెప్పాడు. "ఉద్యోగం దొరకదని అనుమానమా" అనడిగాను. "అదికాదు ఇన్నాళ్ళు విద్యార్థిగా గడిపానుకదా. వచ్చిన

డబ్బులు అంతంత మాత్రంగానే సరిపోతాయి. ఇకనుంచి ఎంతో కొంత వెనకేసుకోనే అవకాశం ఉంటుంది. పైగా ఇండియా తిరిగి వచ్చేటప్పటికి హండ్రడ్ థవుజండ్ డాలర్లు (లక్ష డాలర్లు) బ్యాంక్‌లో ఉంటేగాని వెనక్కి రావడం తెలివైన పని కాదు", అన్నాడు.

తర్వాత 'లక్షడాలర్లు' ఎందుకు వెనకేసుకురావాలో రావు చెప్పిన వివరణ వివరంగా చెప్పడం అనవసరం. ఎందుకంటే ఆ వివరణలో చాలావరకు మారుతున్న, మారబోతున్న భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రసక్తే ఎక్కువుంది కాబట్టి. రావుతో మాట్లాడిన తర్వాత నాకర్థమైనవి రెండే రెండు విషయాలు.

ఒకటి రావు తొందర్లో ఇండియా తిరిగి రావడంలేదని, రెండవది లక్షడాలర్లు వెనకేసుకొనేంత వరకూ తిరిగి రాడని. పదేళ్ళలో లక్ష డాలర్లు మిగిలేంత జీతం వస్తుందా రాదా అని అడగడం మర్యాద కాదు కాబట్టి అడగలేదు.

రావు పెళ్లయిన వెంటనే భార్యతో సహా అమెరికా వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకో అనుకుంటూ వీడ్కోలు చెప్పేను. మరో ఐదేళ్ళు గడిచి పోయాయి. ఈలోగా రావుకి గ్రీన్‌కార్డు, మంచి యూనివర్శిటీలో ఉద్యోగం వచ్చాయి. చెల్లెళ్లిద్దరికీ కట్నమిచ్చి మంచి సంబంధాలు స్థిరపరచడానికి తండ్రికి సాయం చేశాడని మా ఊళ్ళో అందరూ రావు ప్రయోజకత్వాన్ని పొగిడారు. ఈ ఐదేళ్ళలో నాజీవితంలో కూడా చెప్పుకోదగ్గ మార్పులు వచ్చాయి. వంశం నిలపడానికో కొడుకు, ఇంటికి మహలక్ష్మిలా ఓ కూతురు పుట్టారు. నేను మా అమ్మా నాన్నలకి ఏకైక సంతానం కావడం వలన రావులా చెల్లెళ్ళ బాధ్యతలు, తమ్ముళ్ళ చదువుల బాధ్యతలు నాకు లేవు. నాబ్రతుకు నేను బ్రతుకుతున్నాననే తృప్తినాకు, మా వాళ్ళకి ఉంది. ఊళ్ళో ఉన్న ఇల్లు, పొలం వదిలి మా అమ్మ నాన్న నాదగ్గరకు రారు. నెలకోమారు మావూరు వెళ్ళి అమ్మా నాన్నలని చూసి వస్తుంటే లోకం బుద్ధిమంతు డంటుంది నన్ను.

చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిళ్ళలకు రావు తన భార్య లత తో వస్తున్నాడని తెలిసి ఆనందించాను. ఆ పెళ్ళిళ్ళలకు నేను కూడా నాకుటుంబంతో వెళ్ళి ఈ హడావిడంతా అయాక విశాఖ పట్నంలో మా ఇంట్లో ఓ నాలుగు రోజులు గడపమని రావుని, లతని ఆహ్వానించేం. వాళ్ళున్న నాలుగురోజులు హాయిగా గడిపాం అందరం కలిసి. పగలంతా ఊర్లో తిరగడం, రాత్రిళ్ళు కబుర్లు. అమెరికాలో ఆడవాళ్ళ జీవితం గురించి లత మా ఆవిడతో, అమెరికాలో రిసెర్చి, ఉద్యోగాలు గురించి రావు నాతోనూ చాల విషయాలు చెప్పారు. ఆమాటల్లోనే రావు లక్ష డాలర్ల కథ ఎంతవరకు వచ్చిందని అడిగాను.

"ఈ ఐదేళ్ళలో లక్షలో వందోవంతైనా మిగల్చలేకపోయానంటే నమ్ముతావా? చెల్లెలిద్దరి పెళ్ళిళ్ళు, కట్నాలు, లత ఖాళీగా ఉంటే తనకి విసుగొస్తుందని ఉద్యోగం చేయాలంటే ఉపయోగపడుతుందని కంప్యూటర్స్‌లో మాష్టర్స్ చదువుకయిన ఖర్చు వల్ల ఇప్పటి వరకు ఏమాత్రం మిగలలేదు. తిరిగి వెళ్ళిన తర్వాత లతకూడా ఉద్యోగ ప్రయత్నం మొదలు పెడుతుంది. వచ్చే ఏడాది నుంచైనా ఎంతో కొంత మిగులుతుందనే ఆశ" అంటూ తన పరిస్థితి వివరంగా చెప్పాడు రావు.

అమెరికాలో పదేళ్ళుండి ఏమీ వెనకేసుకు రాలేదంటే మీరు నమ్మినా నమ్మకున్నా నేను నమ్ముతా రావు చెప్పిందంతా. ఎందుకంటే విశాఖ పట్నంలోనే నెలకి రెండువేలు తెచ్చుకొనేవాడు, అంతకు మూడింతలు తెచ్చుకొనే నాలాంటి వాడు, నాకన్నా రెండింతలు సంపాదించే మరొకడు 'నెలకి ఎంత మిగుల్చుతున్నాం' అంటే అందరం చెప్పే సమాధానం ఒకటే. 'ఏమీ మిగలటం లేదని, నెలాఖరుకి అప్పులేకుండా గడిస్తే చాలని.' దీన్నే మన వాళ్ళు 'ఎంత చెట్టుకంత గాలి' ని చక్కగా చెప్పారనిపించింది.

రావు భార్యతో కలిసి అమెరికా వెళ్ళిపోయాడు తిరిగి. మరో ఐదేళ్ళు గడిచిపోయాయి. నలభైయ్యో పడిలో పడుతున్నాం. ఎంతో కొంత మార్పుండాలన్నట్లు యూని వర్శిటీ వాళ్ళు నన్ను 'రీడర్'ని చేశారు. పిల్లలు, వాళ్ళ స్కూలు చదువులు, గట్రా జీవితం పరిగెడుతున్నట్లే ఉంది. ఈ ఐదేళ్ళలో రావు తమ్ముళ్ళిద్దర్లో ఒకడ్ని ఇంజనీరుగాను, మరొకడ్ని డాక్టరుగాను చేయడానికి వాళ్ళ చదువు బాధ్యత రావు వహించడం వలన మావూరి వాళ్ళు మరోమారు తమ శక్తి కొద్దీ రావుని పొగిడారు.

రావు వాళ్ళ నాన్నగార్కి వంట్లో బాగాలేదని విశాఖపట్నం హాస్పటల్లో చేర్పించారని తెలిసి రావు ఒక్కడే ఇండియా వచ్చాడు అనుకోని విధంగా. అనుకోకుండా రావుని చూసే అవకాశం వచ్చినందుకు ఆనంద మన్పించింది. పరీక్షలు చేసినందుకు, ఆపరేషన్ చేసినందుకు తర్వాత ఓ వారంరోజులు హాస్పటల్లో ఉన్నందుకు యాభైవేలవరకు ఖర్చయిందంటే సామాన్యులకి కష్టంకానీ రావు అమెరికాలో ఉన్నాడు కాబట్టి సరిపోయింది. రావు 'లక్ష డాలర్ల' గురించి మళ్ళీ అడిగాను. రావు 'మామూలే' నన్నట్లుగా నవ్వి 'యిద్దరు పిల్లలు పుట్టడం, కాన్పుల్లో సాయం చేయడానికి లత వాళ్ళమ్మగారు వచ్చి వెళ్ళిన ఖర్చులు, లత ఉద్యోగం చేయడం వలన పిల్లలకి బేబీ సిట్టింగ్స్, డేకేర్ సెంటర్స్ ఖర్చులు, తర్వాత అమెరికాలో యిల్లు కొనడానికి బ్యాంక్ వాళ్ళు కొంత అప్పిచ్చినా రావుకూడా కొంత వరకు పెట్టాల్సి రావడం, తమ్ముళ్ళ చదువులకి ప్రతినెలా డబ్బు పంపించే బాధ్యత ఇద్దరూ సంపాదిస్తున్నా ఓ నాలుగైదు వేలు మిగలడం కష్టమై పోయిందట. ఆకాస్తా మిగిలింది ఈ సమయానికి పనికొచ్చింది. 'రావు ఎప్పటికైనా లక్షడాలర్లు మిగల్చ గలడా? అసలు తిరిగి ఇండియా రాగలడా?' అన్న సందేహం నాకొచ్చింది. రావు మరో పది రోజులుండి వెళ్ళిపోయాడు.

మరో ఐదేళ్ళు గడిచి పోయాయి. రావుకి తమ్ముళ్ళ చదువుల బాధ్యతలై పోయాయి. ఈ లోగా తల్లి దండ్రుల్ని అమెరికా పిలిపించు కొన్నాడు. అక్కడ కాలక్షేపం కష్టమంటూనే మనవల మీద మమతతో వెళ్ళి వచ్చారు. రావు తమ్ముళ్ళిద్దరి పెళ్ళిళ్ళకి కుటుంబంతో సహా వచ్చాడు. పిల్లలకి ఇండియా చూపెట్టాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఆరువారాలు శలవు తీసుకొని వచ్చారు. వాళ్ళ పిల్లలకి తెలుగు సరిగా రాకపోయినా మా పిల్లల కాన్వెంటు ఇంగ్లీషు ధర్మమాని బాగానే కాలక్షేపం చేశారు నలుగురు పిల్లలూ కలసి. ఈమారు నేనడగక ముందే రావు తన లక్షడాలర్ల గురించి చెప్పాడు. నాకు చెప్పాల్సిన బాధ్యత తనకుందని అనుకున్నాడేమో మరి. 'లక్ష డాలర్లలో పదోవంతు పోగేయడం కష్టమైపోయిందని, వాళ్ళ అమ్మా నాన్నగారు అమెరికా రావడానికయిన ఖర్చులు, వాళ్ళని అమెరికాలో ముఖ్యమైన ప్రదేశాలు త్రిప్పటానికయిన ఖర్చులు, పిల్లలు పెద్దయిన తర్వాత వాళ్ళకి మంచి కాలేజీల్లో సీటు వస్తే చదువులకు కావాల్సిన డబ్బు సేవింగ్స్‌లో ఉంచడం ... వగైరా ... ఇలా అనంతమైన బాధ్యతల్లో మునిగి పోయానని చెప్పాడు. రావు వెనక్కి తిరిగి రాలేడేమోనన్పించింది.

రావు కుటుంబంతో అమెరికా తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. మరో ఐదేళ్ళు గడిచి పోయాయి. రావు సహాయంతో తమ్ముళ్ళిద్దరూ అమెరికా వెళ్ళిపోయారు. ఉన్న ముగ్గురు కొడుకులు అమెరికాలో ఉండడంవలన తల్లి దండ్రులని తమ దగ్గరకు వచ్చేయమని పట్టు బట్టడం వలన రావు తల్లిదండ్రులిద్దరూ ఇండియా విడిచి పెట్టి కొడుకుల దగ్గరకు వెళ్ళిపోదామని

నిర్ణయించుకొన్నారు. వెళ్ళేముందు ఇండియాలో ఉన్న పుణ్యక్షేత్రాలు చూద్దామని టూరిస్ట్‌బస్‌లో వెళ్ళారు. ఆ బస్ ప్రమాదానికి గురవడం వలన దేవుళ్ళని చూద్దామని బయలుదేరిన వాళ్ళు దేవుళ్ళలోనే కలిసిపోయారు. వెంటనే జరగాల్సిన పనులు కూతుళ్ళు, అల్లుళ్ళు చేసినా పెద్దకర్మ చేయాల్సిన బాధ్యత పెద్దకొడుకుగా తనదని రావు భార్యతో సహా ఇండియా వచ్చాడు. అనుకోకుండా జరిగిన ఈ మార్పుకి రావు తట్టుకోలేక పోయాడనిపించింది.. 'ఇంకెవరున్నారిక్కడ నాకు' అన్న ధోరణి కన్పించింది రావు మాటల్లో. రావు ఇండియా తిరిగి రాడేమోనన్న అనుమానం నాకన్నాళ్ళూ ఉన్నా నిజంగా రాడేమోనని నాకు బాధన్పించింది. చిన్ననాటి స్నేహితుడవడం వల్ల నాకు తెలియకుండానే రావు తిరిగి ఇండియా వచ్చేరోజు కోసం నేను ఎదురు చూస్తున్నాననుకొంటా. రావు కర్థమయిందో లేదోగాని 'రావు ఇండియా రావడానికి లక్షడాలర్లు బ్యాంక్‌లో ఉండడానికున్న సంబంధం కేవలం భ్రమ మాత్రమేనని నాకు తోచింది. రావు ఇండియా తిరిగి రావడానికి కారణం ఏమయి ఉంటుందాని ఆలోచించాను. ఏమి దొరకలేదు. ఈ ఐదు పదుల జీవితంలో రావు ఇండియాలో ఎన్నేళ్ళు గడిపాడో అంతకన్నా ఓ పదేళ్ళు ఎక్కువే అమెరికాలో గడిపాడు. నిజానికి రావుకి ఇండియాతో ఉన్న అనుబంధంకన్నా అమెరికాతో ఉన్న అనుబంధమే ఎక్కువ. అందుకనేమో అమెరికా వెళ్ళిన వాళ్ళు తిరిగి వెనక్కి రారని అనుకొంటారిక్కడ. రావు తిరిగ రాడన్న బాధతో రావుకి వీడ్కోలిచ్చాను.

రావు ఇండియా రావడం, లక్షడాలర్ల కథమరచిపోయాను. ఈలోగా నా పిల్లలు చదువు పూర్తవడం, ఉద్యోగాల్లో చేరడం, పెళ్ళిళ్ళు అయిపోవడం నా బాధ్యతలన్ని అయిపోయాయి. నేను రిటైర్‌మెంటుకి దగ్గర పడుతుంటే పుట్టి పెరిగిన ఊరికి పోయి ఊళ్ళో ఉన్న నా పొలాలు చూసుకుంటూ కాలక్షేపం చేద్దామని నిర్ణయించుకొన్నా.

ఓరోజు హఠాత్తుగా రావువచ్చాడు. రావు మొట్టమొదటి మారు అమెరికా నుండి వచ్చినప్పుడు ఎంత ఆనంద పడ్డానో మళ్ళీ అంత ఆనందమన్పించింది. బహుశా ఇక్కడున్న ఆస్తి పాస్తులన్ని అమ్మి వెళ్ళి పోవడాని కొచ్చాడనుకొన్నా. కానీ నా నమ్మకాలు తారుమారు చేస్తూ రావు తను పూర్తిగా ఇక్కడ ఉండిపోవడాని కొచ్చా నన్నాడు. 'మరి లక్ష డాలర్ల సంగతేమిటని' అడిగాను. రావు నవ్వేసి "లక్షడాలర్లు పోగేయలేక పోయాను కానీ లక్షడాలర్లు సంపాదించిన తర్వాత ఇండియా వచ్చేసి పుట్టిపెరిగిన పల్లెటూరిలో ప్రశాంతంగా పుస్తకాలు చదువు కొంటూ జీవితంలో చివరిదశని గడిపేద్దామనుకొన్న 'కల' నాగుండెల్లో నిండిపోయింది. ఉరుకులు పరుగులు లేకుండా ప్రశాంతంగా గడపడానికి మన ఊరు రావడానికి లత ఒప్పుకోవడం నా అదృష్టం. లక్ష డాలర్లు వెనకేసుకో లేకపోయినా లక్షడాలర్ల విలువ చేసే నా కల నిజం చేసుకోవడాని కొచ్చాన"ని చెప్పాడు. రావు చెప్పింది వినగానే బాల్యంలో మొదలైన మా స్నేహం మళ్ళీ కొనసాగ బోతున్నందుకు ఆనంద మన్పించింది.

* * * *

టైముకి వెయ్యకపోతే క్వార్టరు
చూపిస్తుంది రెడ్డుమార్కు – మీటరు
యిస్తాడు టిక్కెట్టు ఆఫీసరు
ఆ పైన
యిస్తుంది యింటావిడి మతిమరుపు పై లెక్చరు.

–శశి

Vanguri Foundation of America, Inc.

The foundation is incorporated in the State of Texas in August, 1994 as a non-profit tax-exempt organization in accordance with IRS Tax codes. One of its specific goals is to promote Telugu language in North America. As you know, since the sixties, talented Telugu authors have produced an impressive amount of superior quality literary work in Telugu poetry, drama, novels, and stories in North America. Our objective is to encourage such creative talent by publishing their works.

Dr. Pemmaraju Venugopala Rao, Atlanta, Ga, a pioneer in the development of Telugu literature in North America, is the Chief Editor of all the publcations of this foundation. As of July 1996, the Foundation has published five books in Telugu and one in English.

1995

Amerika Telugu Kathanika-Volume One
Amerika Telugu Kathanika-Volume Two

1996

Madana Sundari (A dance drama)
by Manchiraju Venkata Rao
Amerika Telugu Kathanika- Volume Three
Malakonda Mata Manchi Mata (Collection of poems) by Undelu Mala Konda Reddy
Meandering Mind (Collection of poems in English)
by A.V.Rao

The foundation also conducted the first of its annual Best Short Story and Poetry competition.

The foundation solicits funds for specific well defined projects, such as a publication of a literary work, or award of a scholar ship or a prize won in a competion etc. The contributors will receive our publications free of cost. The donation requests will be sent whenever such a project is undertaken by the Foundation. You may choose any of the following categories for such a recognition:

Grand Benefactors:	$250 or more
Benefactors:	$ 100 t0 $199
Patrons:	$50 to $99
Donars:	$ 10 to $49

The Vanguri Foundation appreciates the enthusiastic support received from the community and earnestly solicits continued financial contribution and support in the future, All donations are tax deductible. The contributors will receive our publications free of cost. Donations received are used primarily to pay for printing, postage, scholarships and legal and statutory obligations as required by law.

Copies of the above publications can be purchased from
Vanguri Foundation of America, Inc.
P.O.Box 1948, Stafford, TX 77497
Tel :713 493 9054, Fax 713 499 8179
Dr.Vanguri Chitten Raju, President